

XII. leto
rednih
koncertov.

„Glasbena Matica“
v Ljubljani.

Sezona
1902/03.

V nedeljo, dne 18. januarija 1903.

v zgornji veliki dvorani „Narodnega Doma“

K O N C E R T

pod vodstvom koncertnega vodje g. M. Hubada.

Sodelujejo: gdč. **Magda Dvořák**,
koncertna pevka iz Prage,

gdč. **Marija Herites**,
virtuozinja na gosli iz Prage,

g. **Josip Procházka**, pianist, ženski in moški zbor »Glasbene Matice«.

V Z P O R E D :

1. *F. Mendelssohn*: Koncert za violino v e-molu. Svira gdč. Marija Herites.
2. *Dr. A. Dvořák*: a) „Lahko noč“. Pesem. } Poje gdč. Magda Dvořák.
b) Arija iz opere „Rusalka“.
3. *Dr. A. Dvořák*: a) „Tolazba“. } Moravski dvospevi. Poje ženski zbor
b) „Ujeta“. } »Glasbene Matice«.
c) „Prstan“.
4. a) *Saint Saëns*: Rondo capriccioso, } Svira gdč. Marija Herites.
b) *Dr. A. Dvořák*: Balada,
c) *Ševčík*: Češki ples, op. 10.
5. a) *A. Foerster*: „Povejte, ve planine!“ (Nov zbor.) } Poje moški zbor
b) *A. Nedvéd*: „Pod oknom“. } »Glasbene Matice«.
6. „Libické písně“. (Češke narodne): a) „Mesec sveti“, } Priredil J.V. Novotný.
b) „Na teh kolodejskih travnikih“, } Poje gdč. Magda
c) „Teče voda proti vodi“. } Dvořák.

NB. Na klavirju spremlja gospod Josip Procházka.

== Začetek točno ob pol osmih, konec ob devetih. ==

Cene prostorom: Sedeži po 4 K, 3 K in 2 K, stojišča po 1 K 20 h, dijaške vstopnice po 40 h.

Vstopnice se dobivajo v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer koncerta pri blagajni.

Vsebina čeških samospevov.

Lahko noč!

(Slovaška.)

Lahko noč, moja ljuba, lahko noč!
Naj ti bo gospod Bog na pomoč!
Lahko noč, sladko spi!
Naj se ti sanjajo sladke sni!
Sanjaj sanje, ah, sanjaj!
Ko vstaneš rano, veruj mi,
da te ljubim,
da srcece svoje ti darujem!

Arija iz opere „Rusalka“.

Mesec na širnem nebu,
svetloba tvoja daleč vidi,
po svetu blodiš širokem,
gledaš v bivališča ljudij.
Mesec, postoj za hipec,
povej mi, kje je moj ljubček!
Reci mu, srebrni mesec,
da ga moje objemajo roke,
naj bi se vsaj za hipec
spomnil v sanjah na me!
Posveti mu iz daljave,
reci mu, kdo tu nanj čaka!
Če o meni njegova človeška duša sanja,
naj se s tem spominkom zbudi!
Mesec, ne ugasni, ne ugasni!
Mesec, ne ugasni!

„Libické písné.“

a) Mesec sveti.

Mesec sveti,
jaz morem iti
za deklico.
Mesec je zašel,
jaz nisem tja prišel,
jaz sem zablodil,
meni jo je prevzel
v zelenem gaju lovec.

Ta naša ljubezen
je bila lepa!
če se je zrušila,
kaj je na tem?
Daj, gospod Bog, srečo,
dekle lepo,
saj druga roža
meni lahko diši,
saj druga rožica tudi diši!

b) Na teh kolodejskih travnikih.

Na teh kolodejskih travnikih
dala mi je moja dekle cekin;
jaz pa nji groš,
da je več nočem.
Ptice nebeške ne orjejo, ne sejejo,
ne delajo nič, in vender imajo na cerkvi mlade.
Že mojo ljubico k poroki peljejo.
že jo peljejo siroto.
Daj ti Bog srečo, moje najmilejše dekle,
daj Bog, o moj Janko!
Že mojo ljubico v cerkev peljejo,
že je tam na hribčku.
Daj ti Bog srečo, moja lepa deva,
daj ti jo gospod Bog, moj golobček!

c) Teče voda proti vodi.

Teče voda proti vodi, veter v njo pihlja,
moja ljubica modrooka iz okenca na me gleda.

Ne glej iz okna, pojdi raje pred hišo!
Če mi daš poljub, jaz ti jih dam sedem.

Raje ko bi ti enega dala, ti jih sto dam,
da bi ljudje ne pravili, da te nimam rada.

